

© Copyright E. APBANITAKH & SIA O.E.

I.S.B.N. 960-7914-14-7

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2001

3η Ανατύπωση: Ιανουάριος 2007

Επιμέλεια έκδοσης: *Φρόσω Αρβανιτάκη*

Καλλιτεχνική επιμέλεια: *Λαμπρίνη Μάνου*

Εξώφυλλο: *Κλεάνθης Αρβανιτάκης*

Σκίτσα: *Μαρία Θειοπούλου*

Έκδόσεις ΔΕΛΤΟΣ, Πλαστήρα 69, 17121 Νέα Σμύρνη, Ελλάς

tel: +30210 9322393 fax: +30210 9337082

www.deltos.gr info@deltos.gr

DELTOS Publishing, 69 Plastira St., 17121 Nea Smyrni, Athens, GR

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του έργου αυτού στο σύνολό του ή σε τμήματα, τόσο στο πρωτότυπο, όσο και σε μετάφραση ή διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη, σύμφωνα με τις διαιτάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975.

Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της φωτοστοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικά της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου με οποιαδήποτε τεχνική μέθοδο ή μέσο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

1 Στο ξενοδοχείο

Χτυπάει το τηλέφωνο...

- Ξενοδοχείο Ατλαντίς, παρακαλώ... Μια στιγμή περιμένετε να δω... Ναι, υπάρχει... Το δίκλινο αυτή την εποχή έχει δέκα πέντε χιλιάδες με το πρωινό... Ένα δίκλινο, λοιπόν, για τις 23, 24 και 25... Με θέα στη θάλασσα, μάλιστα... Τι όνομα;... Ειρήνη Κοσμά;... Μάλιστα, κυρία Κοσμά. Μείνετε ήσυχη. Εσείς πρέπει να στείλετε δέκα πέντε χιλιάδες προκαταβολή για να κλείσουμε το δωμάτιο... Εγώ ευχαριστώ. Γεια σας.

Επιτέλους, ο πρώτος πελάτης της ημέρας. Θέλω ο καιρός να είναι πια καλός την Παρασκευή και να έρχονται πλοία... Να έρθουν πελάτες στο ξενοδοχείο, να έχω δουλειά. Μ' αρέσει η δουλειά στο ξενοδοχείο... Όλος αυτός ο κόσμος που έρχεται... Είναι βαρετό όταν δεν έχει κόσμο. Και όταν δεν έχει πλοία, δεν έχει και κόσμο. Τότε δεν ξέρω πώς να περάσω την ώρα μου... Διαβάζω κανένα βιβλίο, κοιτάζω κανένα περιοδικό, αλλά περισσότερο κάθομαι και φτιάχνω ιστορίες με το μυαλό μου. Μ' αρέσει να

η προκαταβολή τα λεφτά που πληρώνεις πριν

φτιάχνω ιστορίες με το **μυαλό** μου... Έτσι, δεν είμαι μόνη μου. Συνήθως είμαι κι εγώ μέσα στις ιστορίες μου. Και δεν φτιάχνω μόνο ιστορίες αγάπης. Συχνά βάζω λίγο μυστήριο, λίγη **αγωνία**... Έτσι μ' αρέσουν περισσότερο! Αν ο καιρός είναι καλός, τότε και οι ιστορίες μου είναι χαρούμενες, αστείες. Αν ο καιρός είναι κακός, τότε οι ιστορίες μου είναι γκρίζες ή και μαύρες, με πολλή αγωνία και μυστήριο, αλλά πάντοτε με καλό τέλος. Γι' αυτό μ' αρέσουν οι δικές μου ιστορίες. Γιατί βάζω το δικό μου **τέλος**!

Χτυπάει το τηλέφωνο...

- Παρακαλώ... Α, καλημέρα σας... Ναι, το πρωινό στο δωμάτιο... Φυσικά θα το πω. Μείνετε ήσυχη... Ναι, ξέρω... Ευχαριστώ, γεια σας.
- Ελένη, πήγαινε, σε παρακαλώ, δύο πρωινά στο δωμάτιο 310 γρήγορα.

- Ωχ, αυτοί οι περιέργοι πάλι...
- Ναι, πάλι αυτοί. Τι να κάνουμε;

Να κι ο άλλος...

- Γεια σου ομορφούλα! Είσαι για καμιά βόλτα;

το μυαλό η φαντασία
η αγωνία αυτό που αισθάνεσαι όταν υπάρχει κίνδυνος ή όταν δεν είσαι σίγουρος για κάτι
το τέλος εκεί που τελειώνει κάτι

- Καλημέρα, κύριε Παπαδήμο. Τι με ρωτάτε; Το ξέρετε ότι δεν μπορώ, δουλεύω τώρα...

Χτυπάει το τηλέφωνο...

- Ξενοδοχείο Ατλαντίς, λέγετε. Ναι; Λέγετε; Δεν ακούω τίποτα. Αν με ακούτε, παρακαλώ ξαναπάρτε...

Αχ αυτά τα τηλέφωνα... Ευτυχώς ο Παπαδήμος φεύγει... Μα δες πώς περπατάει... Τι νομίζει; Ότι είναι θεός;.. Όσο όμορφος είναι, τόσο μυαλό του λείπει... Γιατί κάνεις τέτοιες αδικίες, Θεέ μου... Με τις ιστορίες μου, λοιπόν...

Χτυπάει το τηλέφωνο...

- Ξενοδοχείο Ατλαντίς, λέγετε. Λέγετε. Εμπρός!
Κανείς πάλι. Περίεργα πράγματα...

2 Στο σπίτι

Είναι η ώρα εφτά όταν φεύγω. Δουλεύω περίπου έντεκα ώρες, αλλά δε με πειράζει. Ο κύριος Νίκος, αυτός που έχει το ξενοδοχείο, αυτή την εποχή έρχεται μόνο τα σαββατοκύριακα, έχει τη δουλειά του και

περπατάω

κάνω αδικία κάνω κάπι που δεν είναι σωστό για τους άλλους